

СТАНОВИЩЕ

от професор-доктор Светослав Овчаров

НАТФИЗ „КР. САРАФОВ“

професионално направление 8.4, театрално и филмово изкуство

за представените дисертационни материали от доцент д-р Мартин Димитров в конкурса за длъжността „професор“, обявен от НАТФИЗ „Кр. Сарафов“, публикуван в „Държавен вестник“ бр. 109 от 21 12 2021 г

Като хабилизационни материали доц. д-р Димитров е предоставил три игрални филма „МЪЖ ЗА МИЛИОНИ“ (реж. Любомир Халачев), „ПИСМА ОТ АНТАРКТИДА“ (реж. Станислав Дончев) и „СВОГОМ, ДЖОНИ!“ (реж. Константин Буров) и два документални филма „БЛЯН ЗА ЩАСТИЕ“ и „МАЛКАТА МАРКИЗА“ и двата на реж. Станислав Дончев. Представени са списък на публикации и коректно изпълнени изисквания за наукометрични изисквания, справка за академична натовареност, както и разнообразен друг изобразителен и фактологичен материал. Като обем, и представителност представените материали отговарят на изискванията на закона за хабилизационни трудове.

Филмите, представени от доцент Димитров са в два различни вида кино и са разнообразни като стилистика и творчески търсения. Те показват овладени на най-високо ниво средства на боравене на филмовия оператор. Работата с цвета, с движението на камерата, с осветлението са майсторски и едновременно с това не се натрапват, подчинени са на драматургията на филмите.

В „Мъж за милиони“ разказът е подчинен на реализма и начинът на снимане е адекватен на този избор. Дадена е чудесна възможност на актьорите да се изявят, всеки според способностите си. Възможността на оператора да оставя актьорите максимално свободни в средата, да им дава да дишат

и да се проявяват без да са сковавани от технологични изисквания е сред най-важните му качества. Доцент Димитров може да го прави и с това очевидно помага и на актьорите, и на режисьора.

Особено приятно впечатление правят портретите, които колежата Димитров снима. Женските портрети в „Писма от Антарктида“, са едно от основните изразни средства на филма, които постигат емоционалното му внушение. Ирмена Чичикова се превръща в икона в този филм, именно поради портретуването си, което е винаги съобразено с конкретния епизод.

В „Сбогом, Джони“ операторът работи в много определен жанров ключ, движението на камерата и нейната експресивност са органична част от разказа и допринасят за внушението и за тягостната атмосфера на филма. Очевидно доцент Димитров отлично знае в кой филм как да подходи, за да бъде операторът максимално полезен за филма. Резултатите са адекватни на усилията.

В документалните филми операторът се съобразява с избраната от сценаристите фабула и се опитва да я претвори максимално плътно на екрана. Съчетанието на игрални възстановки и документи е органично, до голяма степен поради уелото работене с цветовете и черно- бялото.

Представените от доцент Димитров като хабилитационни материали филми са доказателство за качествата му на оператор, които той защитава последователно във всеки филм. Той очевидно умее да работи с различни по възраст и темперамент режисьори и да бъде достатъчно „кооперативен“ с всеки един от тях. Владее съвършено всички изразни средства на професията и може да ги прилага творчески. Какво повече да искаме от един оператор и педагог, който работи с млади колеги – бъдещи оператори, освен да им предаде тези свои качества.

Работите на доцент Димитров имат получени награди за операторско майсторство и се ползват с авторитет сред колежите ми.

Кандидатът има научни публикации, които са неразделна част от творческата му биография.

Доцент Димитров има необходимата академична натовареност.

В заключение искам да кажа, че предоставените хабилитационни материали, както и всички съпътстващи документи ми дават всички основания да гласувам с „Да“ за кандидатурата на доцент д-р Мартин Димитров в конкурса за професор.

София 11 май 2022 г.

проф. д-р Светослав Овчаров